

fige, at det ikke maatte stikke mere end 12 Fod dybt; men hvis det ikke maa det, maa det naturligtvis være lettere end Lindormen, der kom til at stikke 14 Fod. Man vil altsaa komme til at tage af Vandseret, naar man ikke vil offre noget af Hurtigheden. Man er imidlertid ikke tilfreds med denne Lindorms Hurtighed; man vil have mere Hurtighed; men saa kommer man til at tage endnu mere af Vandseret, og saa kommer man til at faae et langt lettere Skib. Det maa man være sig bevidst, at vil man ikke rives med i den Strøm, der fører til de store Colosjer, maa man sætte sig en Grændse, og jeg har ikke kunnet finde nogen anden praktisk Grændse end Dybgaandet; det er denne Grændse, som den forrige Marinebestyrelse ogsaa satte sig, men som den blev tvungen udover imod sin Villie. Naar altsaa det ærede Medlem anbefaler, at man skal sætte Hurtigheden først, og atter Hurtigheden, og saa de andre Egenstaber, saa maa vi gjøre os fortrolige med, at naar vi ikke ville forøge Dybgaandet, men tværtimod ville begrænse det, maa vi konstruere Skibe, som passe til vore eiendommelige Forhold, det vil sige udvikle og ikke improvisere; thi 12 Fods Dybgaande er en Udvikling af det, vi have, men ikke en Improvisation. Improvisationen er at gaae fra 12 Fod til 22 Fod, men en fornuftig og logisk Udvikling er, naar man har konstrueret Skibe med den Hensigt, at de ikke skulle stikke dybere end 12 Fod, og man har faaet Skibe, der stikke dybere, da at spørge: „Hvori skulle vi forandre vore Tegninger for at faae Skibe, der kun stikke de 12 Fod dybt, som vi ville have? Vil man altsaa have Skibe, der passe til vore Forhold, og som ere meget hurtige, kan det kun skee paa Vandserets Bekostning. Vil man paa den anden Side have Skibe, som ogsaa passe til Forholdene, og som skulde have et svært Vandser, lægger man overveiende Vægt derpaa, saa kan man ikke have hurtige Skibe. Hvilke af disse Arter Skibe man vil bestemme sig for, er et Spørgsmaal, der henstaaer uafgjort; vi maae henstille til de Sagkyndiges Overveelse, i hvilken Retning man bør gaae i hvert Tilfælde. Fordi man bygger eet Skib, der er hurtigt og har et let Vandser, derfor er det

ikke sagt, at alle andre Skibe skulle være ligedanne. Man kan sige, at for dette Skib er der een Opgave og for et andet Skib en anden Opgave, og derfor bør det andet Skib have et sværere Vandser og mindre Hurtighed. Jeg troer ikke, at man med Hensyn til Søværnet, ligesaa lidt som med Hensyn til Hæren og dens Organisation, kan skære Alt efter en Skabelon. Man har, og har til alle Tider havt, særlige Skibe til at udføre særlige Gjern og løse særlige Opgaver, og til alle Tider har den samme Betragtning gjort sig gjældende ved Constructionen af Skibe, nemlig den at afveie een Egenstaber mod en anden. Nu at stille sig hen og sige ubetinget, at Hurtigheden er det Afgjørende, troer jeg er et aldeles seilagtigt Standpunkt. Hurtigheden har sit Værd; men Styrken har ogsaa sit. Med Hensyn til det Duffe, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Duxen) udtalte, at Ministeren vilde ytre sig bestemt om, hvilke Hovedhensyn der ville gjøre sig gjældende ved Constructionen af det Skib, hvis Bygning her er foreslaaet, antager jeg, at disse mine Udtalelser ville være tilfredsstillende. Jeg kan ikke have Noget imod, dersom de Sagkyndige lægge særlig Vægt derpaa, at der bygges et Skib lig Lindormen og stikkende saa dybt, som Lindormen skulde have stikket og besiddende de Egenstaber, som det ærede Medlem lægger stor Vægt paa, det er stor Hurtighed paa Bekostning af de andre Egenstaber. Men jeg kan ogsaa meget godt tænke mig, at de Sagkyndige kunne komme til det Resultat, at der for visse Skibe foreligger en særlig Opgave, og at disse Skibe, for paa en tilfredsstillende Maade at løse denne Opgave, ikke saa meget behøve Hurtighed, men derimod en større Modstands-evne. I saa Fald skulde jeg følge en Antydning, som findes i en Rapport, der i sin Tid blev indgivet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder), hvori han udtaler den Mening, at Monitorer meget godt kunne finde Anvendelse hos os, uagtet de ere langsomme; men han meente, at, naar Udviklingen af vort Artilleri havde naaet den fornødne Høide, saa vilde Monitorer, saaledes som Ericson har konstrueret